

Коваль

Лине над селом «дзвінь-дзень»,
Сповіща про новий день.
Це почав його мій тато,
В нього справ завжди багато.
Він працює від душі.
Людя робить лемеші,
Борони злагодить, рало...
Викував всього немало.
А сокира в нього – криця,
Нею можеш навіть бряться.
Цілий день, цілий день
Над селом пливе «дзінь-дзень».
Співа молот, лине дзвін.
– То працює наш Антін, –
Неодмінно скажуть люди. –
– Гей, Антоне, ким ми будем,
Хто ми є на цій землі?
– Щастя свого ковалі!

Хліб

Каже мама, каже тато:
Хліб – святиня, з хлібом – свято.
Та чи кожен тее знає,
Що легким хліб не буває,
Скільки вкласти тра старання

Від сівби і до збирання?
Якщо хліб є в нашій хаті,
Значить, з вами ми багаті.
Спече мама паляниці –
Аж яснішає в світлиці.
Пиріжки як вийме з печі –
Ох і радість для малечі!
Правду кажуть мама й тато:
З хлібом в хаті – завжди свято.

Пухайтний вовк

(баська)

Вовк ішов раз через ліс:
«Ех, попався б мені лис.
Або заєць, а чи лось.
Ім трястися б довелось.
Розтрощив би я усіх.
Ото був би уже сміх!»
Потім вовк як закричить,
На весь ліс він верещить:
«Спасіть, друзі дорогі,
Бо залишусь без ноги!»
Іде лось. Він засміявся:
«Що, в капкан уже попався?
Ти ж був гордий такий пан,
Тебе трощить хай капкан!»
Цього вовка вам не жаль?
Тут яка, скажіть, мораль?